

[Handelsministeren]

Det, der formentlig har givet anledning til den misforståelse, at rapporten skulle være hemmelig, er Ministerrådets beslutning om, at man ikke ville trykke og udgive rapporten i den nordiske udredningsserie. Begrundelsen herfor var, at rapporten består af nationale bidrag, som ikke er helt ensartede og ikke giver de samme oplysninger for alle landene. Ministerrådet ønskede ikke ud over det ret betydelige arbejde, der allerede var anvendt på rapportens udarbejdelse, at anvende de yderligere ressourcer, som ville være nødvendige for at omarbejde de nationale bidrag, sikre, at de anførte tal var sammenlignelige, samt undersøge, om alle relevante oplysninger var medtaget, hvilket ville have været nødvendigt, såfremt rapporten skulle offentliggøres.

Vi kan selvfølgelig ikke fra dansk side foretage en egentlig offentliggørelse i strid med Ministerrådets beslutning, så meget mindre som vi var enige i, at rapportens karakter ikke er sådan, at den egner sig hertil. Den er jo i den skikkelse, den har, tænkt anvendt som et arbejdsmateriale, en slags håndbog for særligt interesserede, og som sådan indeholder den en række nyttige oplysninger.

Jeg kan sige, at siden Ministerrådets møde den 1. november sidste år har vi fra handelsministeriet udleveret rapporten til interesserede, der har bedt om at få den, fordi der ikke er nogen hemmeligheder i den, og foranlediget af, skal vi sige de spørgsmål, der er rejst efter Nordisk Råds møde, har jeg også draget omsorg for, at den er tilstillet folketingets erhvervsudvalg. Jeg kan sige, at jeg står lidt i en balancesituation: kan vi overtræde en beslutning i Ministerrådet om ikke at offentliggøre den i almindelighed? Den anden side af sagen er, hvor mange penge vi skal ofre på en mangfoldiggørelse for at dække behovet. Det er en ret så tyk rapport. Men hidtil har vi altså dækket behovet.

Poul Schlüter (KF):

Jeg forstår ministeren således, at der i og for sig var truffet en beslutning i Nordisk Ministerråd om, at rapporten skulle være hemmelig, men nu kommer tingene i skred, og det er jeg glad for.

Under Nordisk Råds nylige session i Stockholm bad jeg formanden for økonomisk udvalg, fhv. minister Feldt, om at bede

Ministerrådets generalsekretær sørge for fremsendelse af rapporten til det økonomiske udvalgs medlemmer. Så var vi så vidt. Og nu forstår jeg, at folketingets erhvervsudvalg også har rapporten til rådighed. Så er vi endnu længere. Jeg forstår også, at ministeren er klar til at udlevere rapporten til alle, som har en særlig interesse deri, og så er vi fremme ved målet. Hjertelig tak.

Handelsministeren (Arne Christiansen):

Blot denne lille tilføjelse. Vi har udleveret rapporten til dem, der har bedt om den, lige siden den 1. november.

Hermed sluttede spørgsmålet.

5) Til *handelsministeren* af:

Dohrmann (FP):

»Vil ministeren udsætte afgørelsen om en nedsættelse af hastighedsgrænserne, indtil folketinget har haft lejlighed til at behandle fremskridtspartiets forslag til folketingsbeslutning om dette emne, som er indleveret 9. marts, idet det anses for usandsynligt, at et flertal i folketinget efter at have haft tid til at sætte sig ind i sagen kan tilslutte sig et så uigennemtænkt og tåbeligt forslag, som en yderligere nedsættelse af hastighedsgrænserne er?«

(Spm. nr. 689).

Dohrmann (FP):

For mig er der ingen tvivl om, at den sidste tids debat og prisforhøjelser har bevirket, at folk frivilligt sparer på energien alle de steder, hvor de har mulighed for det. Derfor virker det helt besynderligt, at handelsministeren nu kommer med sit egotrip om, at hastighederne skal nedsættes. Handelsministeren har foranlediget, at fra i morgen skal hastighederne på motorveje sættes ned fra 110 km til 100 km og på almindelige landeveje fra 90 km til 80 km.

At komme med et sådant forslag på trods af alle de folk, der virkelig har forstand på den slags ting, som har sat sig ind i sagerne, og som har udtalt sig om, at det ikke hjælper et hak, synes jeg er meget, meget forkert. Man advarer imod, at bilerne bliver ødelagt. De er ikke bygget til de hastigheder. Folk kommer i tvivl om, hvorvidt de skal køre i tredje eller i fjerde gear. Det er den ene ting.